

வாரணம் ஆயிரம் சூழ வலம் செய்து
நாரண நம்பி நடக்கின்றான் என்று எதிர்
பூரண பொற்குடம் வைத்துப் புறமெங்கும்
தோரணம் நாட்டக் கணாக்கண்டேன் தோழீ நான்

நாளை வதுவை மணம் என்று நாள் இட்டு
பாளைக் கமுகு பரிசு உடைப் பந்தற் கீழ்
கோளரி மாதவன் கோவிந்தன் என்பான் ஓர்
காளை புகுதக் கணாக் கண்டேன் தோழீ நான்

இந்திரன் உள்ளிட்ட தேவர்-குழாம் எல்லாம்
வந்திருந்த என்னை மகட் பேசி மந்திரித்து
மந்திரக்கோடி உடுத்தி மணமாலை
அந்தரி சூட்டக் கணாக் கண்டேன் தோழீ நான்

நால்-திசைத் தீர்த்தம் கொணர்ந்து நனிநல்கி
பார்ப்பன சிட்டர்கள் பல்லார் எடுத்துஏத்தி
பூப்புனை கண்ணிப் புனிதனோடு என் தன்னைக்
காப்பு-நாண் கட்டக் கணாக் கண்டேன் தோழி நான்

கதிர்-ஒளித் தீபம் கலசம் உடன் ஏந்திச்
சதிர்இள மங்கையர் தாம்வந்து எதிர்கொள்ள
மதுரையார் மன்னன் அடிநிலை தொட்டு எங்கும்
அதிரப் புகுதக் கணாக் கண்டேன் தோழி நான்

மத்தளம் கொட்ட வரி-சங்கம் நின்று ஊத
முத்து உடைத் தாமம் நிரை தாழ்ந்த பந்தல்கீழ்
மைத்துனன் நம்பி மதுகுதன் வந்துஎன்னைக்
கைத்தலம் பற்றக் கணாக் கண்டேன் தோழி நான்

வாய்நல்லார் நல்ல மறை ஓதி மந்திரத்தால்
பாசிலை நாணல் படுத்துப் பரிதி வைத்து
காய் சினமா களிறு அன்னான் என் கைபற்றி
நீ வலஞ் செய்யக் கணாக் கண்டேன் தோழீ நான்

இம்மைக்கும் ஏழ்ஏழ் பிறவிக்கும் பற்று ஆவான்
நம்மை உடையவன் நாராயணன் நம்பி
செம்மை உடைய திருக்கையால் தாள் பற்றி
அம்மி மிதிக்கக் கணாக் கண்டேன் தோழீ நான்

வரிசிலை வாள் முகத்து என்னைமார் தாம் வந்திட்
எரிமுகம் பாரித்து என்னை முன்னே நிறுத்தி
அரிமுகன் அச்சதன் கைமேல் என்கை வைத்துப்
பொரிமுகந்து அட்டக்கணாக் கண்டேன் தோழீ நான்

குங்குமம் அப்பிக் குளிர்சாந்தம் மட்டித்து
மங்கல வீதி வலஞ் செய்து மா மணநீர்
அங்கு அவனோடும் உடன் சென்று அங்கு ஆனைமேல்
மஞ்சனம் ஆட்டக் கனாக் கண்டேன் தோழி நான்

ஆயனுக்காகத் தான் கண்ட கனாவினை
வேயர் புகழி வில்லிபுத்தூர்க் கோன் கோதை சொல்
தூய தமிழ்மாலை ஈரைந்தும் வல்லவர்
வாயும் நன் மக்களைப் பெற்று மகிழ்வீரே